

Дамян Дамянов

След толкоз дни черни и
нощи...

След толкоз дни черни и нощи, до бяло
нагрят от мъка, която жежи,
аз идвам от ада – главня изгоряла,
запален вик, стенещ гняв: „Още съм жив!“
И още ме има! И още съм тука –
напук на душмани, на тъмни души,
на камък не джама – душата ми пукнал
със дупка несрастваща... Още съм жив!
Още по тази земя грешна щъкам
с товара си, който от мен по-тежи,
под който издъхвам, додето го мъкна,
но който с гласа ми пей: „Още съм жив!“
Не сте ме убили, нещастници празни!
Не сте ме сразили с одумки-лъжи!
Ще съществувам и ще ви лазя
по нервите тънки: „Още съм жив!“
Ще идвам в съня ви – вампир – да ви стряскам!
... Не дойда ли някоя нощ, онемял,
не ви ли събудя с юмрук (или с ласка!),
елате при мен със разплакани маски
да проверите дали съм умрял.

КРАЙ

© 1993 Дамян Дамянов

Сканиране, разпознаване и редакция: Борис Борисов, 2008

Набиране: Мартин Митов

Публикация

Дамян Дамянов, Още съм жив. ИК „Христо Ботев“, С. 1993. ISBN 953-445-114-5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8522>]